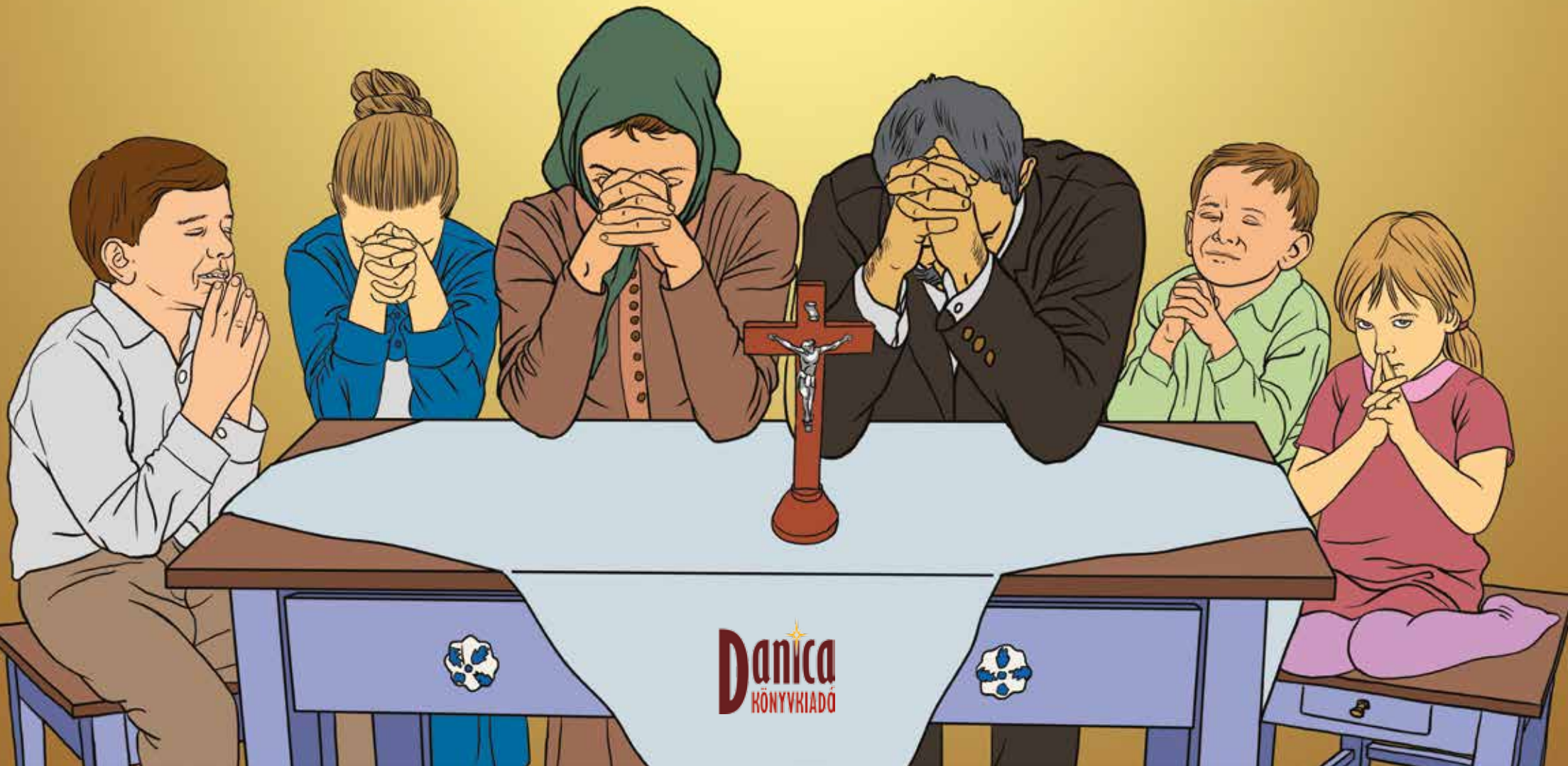

Az ifjú Mindszenty kifestőkönyv

Sváb József rajzaival és Déri Péter esperesplébános szövegeivel

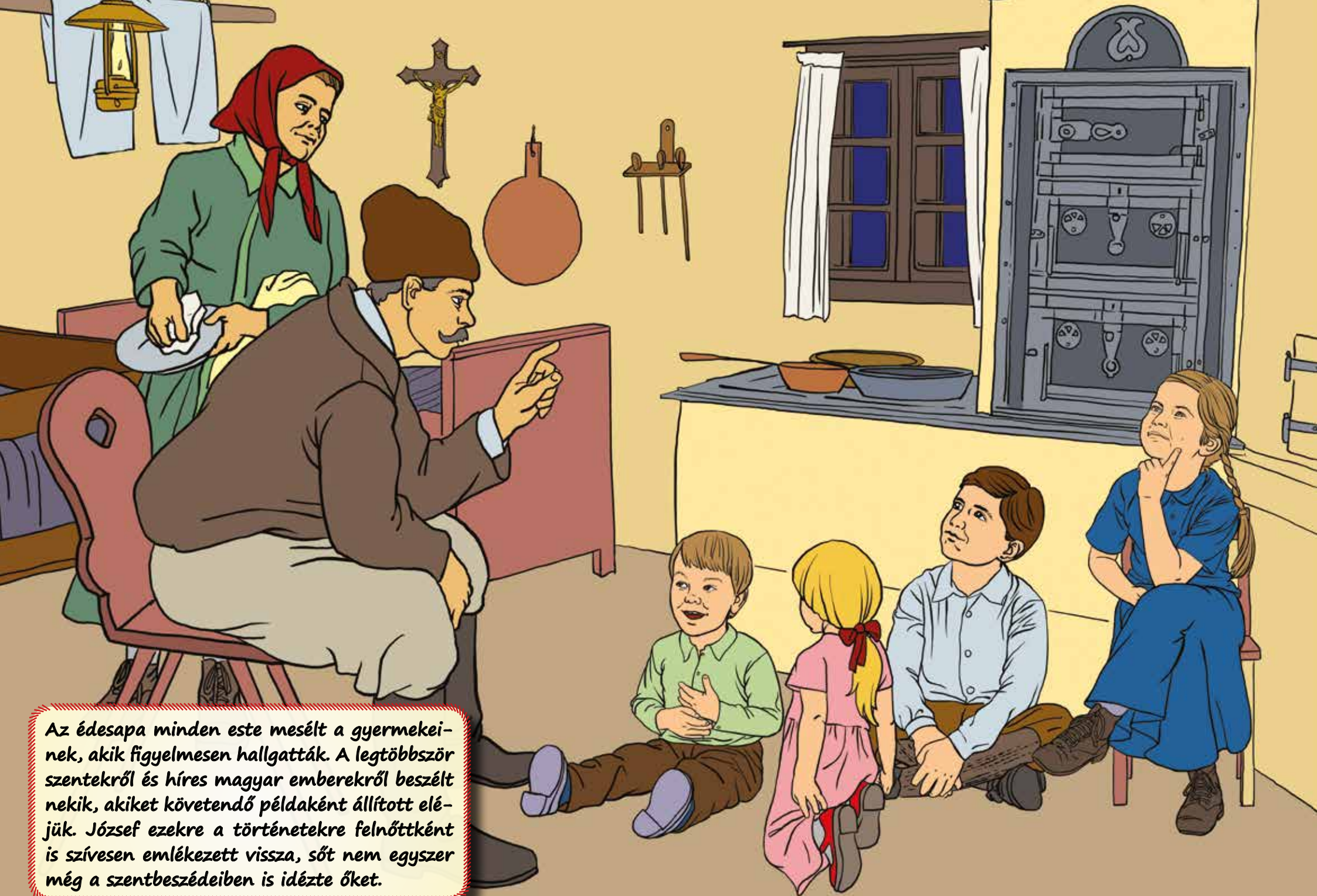

József szülei vallásos emberek voltak, akik tudták, hogy gyermekük egészséges fejlődéséhez hozzátartozik a jó Istennel való helyes kapcsolat kialakítása is, ezért a család mindennap együtt imádkozott, valamint közösen mentek a szentmisékre. Télen az édesanyja egy nagy kendőbe takarta fiát, hogy meg ne fázzon.

Karácsonykor szokás volt a faluban a betlehe-
mezés, amiben örömmel vett részt József is. Az
angyalszerep volt számára a legkedvesebb, ezért
édessanyja hosszú, fehér gyolcsinget adott rá.

Az édesapa minden este mesélt a gyermekei-
nek, akik figyelmesen hallgatták. A legtöbbször
szentekről és híres magyar emberekről beszélt
nekik, akiket követendő példaként állított elé-
jük. József ezekre a történetekre felnőttként
is szívesen emlékezett vissza, sőt nem egyszer
még a szentbeszédeiben is idézte őket.

A családnak volt a hegyen egy kis birtoka, ahol szőlőt és gyümölcsöt termeltek. József szorgalmas gyerek volt és szívesen segített a szüleinek nemcsak a ház körüli munkákban, hanem a mezőn és a hegyen is. Sok kedves emléke kötötte a hegyi birtokhoz, ezért amikor papként hazament meglátogatni a szüleit, akkor mindig felment a hegyre is, ahol a csendes, nyugodt környezetben tudott imádkozni, elmélkedni.

Kisgyermekként alig várta, hogy egyszer majd ő is ministrálhasson. Amikor elkezdhette az oltár mellett a szolgálatot, akkor kezdetben az édesanyja súgott neki, hogy mikor mit kell csinálni, mert még nem értette a latin nyelvű szentmisét. Édesanyjának ezért a segítségért felnőtként is nagyon hálás volt.

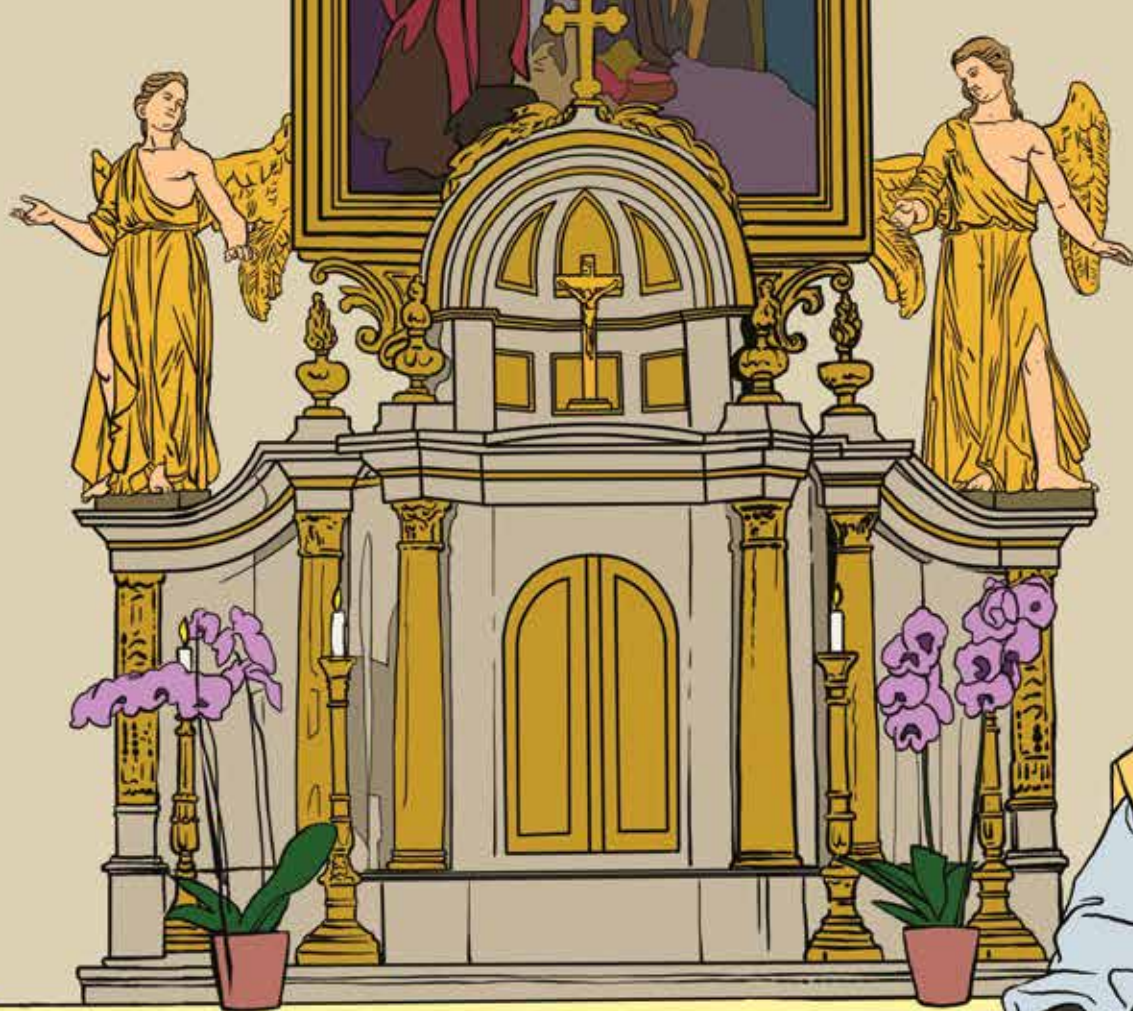
Abban az időben, amikor József iskolába járt, a diákokat megtanították a különféle kerti munkákra, sőt még a szőlőmetszésre és a faoltásra is. Az egyik tanévben József 11 fát oltott, amiket az édesapja titokban megvett az iskolától, és ezeket a kis fákat ültette el a hegyi birtokon, így becsülte meg a fia keze munkáját.

A csehimindszenti iskola tanítója hamar felfigyelt az éles eszű, gyors felfogóképességű Józsefre, akit az ő és a plébános tanácsára a szülei a premontrei főgimnáziumba írat-
tak. Szorgalmasan készült az órákra, nagyon szerette az irodalmat, a történelmet és
a hittant. Sok versenyen is részt vett, amiért a tanév végén jutalomban részesítették.

A gimnázium befejezése után jelentkezett a szombathelyi Papnevelő Intézetbe, ahol szintén kiváló eredményeket ért el. Jó nevelői voltak itt, akiktől sokat tanult. Nagy irodalmi és történelmi műveltsége miatt kispap társai felkérték, hogy ő szervezze az önképző kört. 1915. június 12-én szentelte pappá a szombathelyi székesegyházban Mikes János püspök.

A szemináriumi évek alatt a szüleivel kezdte tervezni az újmiséjét, de az I. világháború okozta nehézségek és szegénység miatt arra gondolt, hogy az első ünnepélyes szentmiséjét nem a szülőfalujában mutatja be, hanem Szombathely egyik templomában, mert nem akart senkinek sem felesleges terhet és kiadást okozni. A szülei viszont ragaszkodtak ahhoz, hogy abban a templomban mutassa be újmiséjét, ahol 23 évvel korábban megkeresztelték.

